

AMERICAN CLAY®

Naturally Beautiful Walls™

U.S. PATENT 7485186

Verwerkingsinstructies

Het mengen is in principe hetzelfde voor het 1- en 2 laag systeem. Meer instructies betreffende het product staat op de verpakking van het betreffende produkt.

1. doe 6 liter water in een 20l. emmer
2. voeg hieraan de Mud Glue toe als deze wordt gebruikt en meng goed met het water tot dat dit al een beetje begint te binden. (Mud Glue wordt hier weinig gebruikt, het is echter wel een volledig natuurlijk product. Up&EZ daarentegen heeft een zeer geringe hoeveelheid acryl)
3. voeg hier de helft van de te gebruiken pleister aan toe (Loma, Enjarre, Porcelina of Marittomo)
4. meng met een geschikte mixer dit alles tot een homogene mix.
5. Meng het pigment in de eigen verpakking met een beetje water en laat even staan.
6. Voeg een pak Up&EZ (of PlasterPlus) toe aan de pleister.
7. meng de pleister verder met de mixer
8. voeg het aangemaakte pigment toe en mix dit er goed doorheen (de verpakking van het pigment nog een keer spoelen met een beetje water en dit ook toevoegen)
9. voeg de rest van de pleister toe en meng dit tot een smeulige massa
10. eventueel wat extra water toevoegen tot een klontvrije homogene massa is ontstaan met de dikte van kwark
11. laat de pleister minimaal 30 minuten staan. De pigmenten kunnen zich dan beter oplossen. Beste resultaat krijgt men als de pleister 24 uur van te voren wordt aangemaakt.
12. nog een keer goed doorroeren met de mixer.

Aanbrengen eerste laag.

Zorg voor een goed geprepareerde ondergrond.

Er worden altijd 2 lagen aangebracht.

-Loma is bijna altijd de eerste laag (in sommige gevallen kan dit ook Enjarre zijn)

-Marittimo en Porcelina worden NOOIT als eerste laag gebruikt.

Grofweg genomen wordt de eerste laag opgezet met de dikte van ongeveer een creditkaart. Dat is een dunne laag, maar niet zo dun dat er alleen maar een zanderig textuur is te zien. Het moet zo dik zijn dat er net een mooie egale aangebracht wordt. Uiteraard als er een grovere ondergrond is, zal er meer pleister moeten worden aangebracht. Zorg ervoor dat er net een dun laagje over de hoogste uitsteeksels zit.

1. Schep een niet te grote hoeveelheid uit de emmer op je raapbord
2. Schraap een geringe hoeveelheid van het bord met je spaan.
3. Begin onderaan de wand in de hoek, houdt de spaan tussen 15 en 30 graden en zet de pleister op de wand. Let niet op hoe het erop zit, dat komt later.
4. Herhaal tot je ongeveer een vierkante meter bedekt hebt.
5. Ga nu met de spaan over dit gedeelte en egaliseer het oppervlak tot een dikte van een credit kaart.
6. Met dezelfde techniek doe je de rest van de wand. Laat de stukken elke keer overlappen. (nat in nat werken)
7. De pleister hoeft niet heel erg glad te worden, het is beter om een grovere textuur te behouden zodat de hechting van de tweede laag beter is.
8. Bij voorkeur de gehele wand afmaken. Tijdens een pauze kan men de emmer afdekken met plastic, zodat de pleister niet uitdroogt.

9. Lat de eerste laag drogen
10. Dit kan eventueel versneld worden door een ventilator op de wand te zetten.

Aanbrengen tweede laag

Keuze uit de volgende pleisters:

- LOMA:
 - Van gladde wand tot wand met meer textuur
 - Makkelijker voor beginnende verwerkers
 - Medium harde eindsterkte
 - Makkelijk te repareren
- PORCELINA:
 - Heel gladde afwerking
 - Fijnere pleister
 - Moeilijker voor beginnende verwerker
 - Perfect om kleur nuances mee aan te brengen
 - Lijkt wat op venetiaans pleisterwerk
 - Medium harde eindlaag
 - Halve tint lichter in kleur dan met Loma
 - Prijs technisch ongeveer hetzelfde (duurder per zak, maar meer vierkante meters)
- MARITTIMO:
 - Wordt gesponsd na verdichting om de schelp zichtbaar te maken
 - Heeft dan een “wax” gevoel
 - Meer arbeidsintensief
 - Nog moeilijker voor beginnende verwerker
 - Iets duurder per vierkante meter
 - Hardere eindsterkte, betere stootvastheid, maar wel dezelfde eigenschappen als andere pleisters (vochtregulering en repareerbaarheid)

Aanbrengen:

- Textuur in de tweede laag zorgt voor mooie effecten wanneer deze is afgewerkt. Er kan eventueel ook nog worden gekozen voor een toevoeging van een extra structuur in de vorm van stro of Mica.
- Textuur die in de eerste laag zit kan effect geven aan het uiterlijk als er Porcelina gebruikt wordt in de tweede laag.
- Zorg ervoor dat er altijd van beneden naar boven wordt gewerkt. Anders bestaat de kans dat er overlapping te zien zijn als met van links naar rechts zou werken.
- Werk in elk gedeelte van de wand niet met te scherpe randen, maar werk wat meer onregelmatig. Hierdoor zijn de overlapping beter in elkaar over te vloeien en is de kans minder dat de overlapping later te zien zijn in schaduwlijnen.
- Maak een wand in een keer af, en werk ook hier nat in nat.
- Houd de laag dun. (beter te dun dan te dik. Dikke lagen gaan vaak scheuren en craqueleren)

Porcelina wordt het dunst aangebracht. Ongeveer de dikte van een visite kaartje. Als deze dikker wordt aangebracht gaat deze bijna altijd craqueleren. (gebeurt vaak bij beginnende verwerkers)

Loma wordt aangebracht in de dikte van een creditkaart

Marittomo wordt iets dikker dan een creditkaart aangebracht. Door het schelpen aggregaat komt het vaak voor dat na het drogen er kleine scheurtjes in onregelmatig patroon ontstaan. Dit is normaal. De laatste stap van het verdichten zorgt ervoor dat dit weer verdwijnt. Indien met Marittimo gaat verdichten wanneer deze nog niet helemaal droog is (leather hard), zal dit voorkomen kunnen worden.

Voor de gevorderde verwerker is het mogelijk om de dikte van het aggregaat te gebruiken als geleider voor de laagdikte. Porcelina 200, Loma 80 en Marittimo 40)

Optie: meer of minder structuur aanbrengen

Het makkelijkst om een egale wand te krijgen met weinig structuur is om als de pleister “leather hard” is (de pleister is nog vochtig, maar plakt niet meer, en dus ook niet meer plooibaar. Testen kan door er met een vinger op te drukken, er mag geen vingerafdruk achterblijven) er met een goed uitgewrongen spons in ronddraaiende bewegingen eventuele spaan aanzetten weg te poetsen. Zo krijgt men een gelijkmatige ietwat grovere structuur. (Sponge Finish)

Een ander optie is om met de spaan dit te doen. Er moet wat meer druk worden uitgeoefend. Indien er plekken zijn die al helemaal op aan het drogen zijn, kunnen deze nog even worden bevochtigd met een plantenspuit. Dit eerste even in laten trekken alvorens met de spaande plek te bewerken.

Deze techniek wordt de ‘hard trowel finish’ genoemd.

Deze techniek zorgt ervoor dat eventuele aanzetten minder goed worden weggehaald. De uiteindelijke finish wordt wel egaal, maar men blijft de afdruk van de aanzet zien. Dit geeft juist weer de charme van deze afwerking, een visueel contrast in de gladde afwerking van de wand.

Verdichting:

Deze stap in het proces is de belangrijkste. Het kan niet worden overgeslagen, het is de laatste stap die ervoor zorgt dat de pleister zijn sterkte krijgt. Indien men dit niet doet ontstaat er een wand die blijft “zanden” en afgeven.

Het verdichten kan worden gedaan als de pleister nog vochtig is. Het kan ook worden gedaan als deze helemaal droog is. Het wordt dan bevochtigd en bewerkt. Hiermee zorgt men ervoor dat:

- er een sterker oppervlak ontstaat
- het oppervlak niet gaat “zanden”
- eventuele kleur variaties worden weggewerkt die zijn ontstaan door verschil in droogtijd
- mogelijk maken van reparaties
- het kan zo vaak worden gedaan als je wilt, totdat het gewenste resultaat is bereikt

*er zijn eigenlijk maar twee manieren van verdichten. Met de spaan maakt je het harder en gladder, of met een spons maak je het harder en grover.

BELANGRIJK: als de pleister te nat wordt gemaakt tijdens het verdichten, wordt deze weer zacht en komen kleine deeltjes klei naar het oppervlak. Er wordt dat niet verdicht, maar structuur verandert. Om te gaan verdichten eerste weer verder laten drogen alvorens verder te gaan.

De “zand” finish (harder en grover)

Deze finish geeft de wand een zachte ietwat grovere uitstraling met een gelijkmatige structuur. De makkelijkste finish om te repareren en voor de verwerker om te creëren.

Spons finish: als de wand droog is, bevochtigd men een gedeelte van ongeveer een halve vierkante meter met een plantenspuit. De wand moet dan helemaal vochtig zijn, zonder droge plekken. Echter geen druipende plekken, anders deze eerst laten drogen. Met een bijna droge spons in cirkelvormige bewegingen de wand bewerken. Doe het gedeelte en ga daarna verder met de rest tot de gehele wand is gedaan. Eventueel loszittend zand kan met gaandeweg wegpoetsen.

Aan te bevelen om als de wand helemaal droog is, nog een keer met een bijna droge spons een laatste keer af te poetsen. Hierdoor zal er zo goed als geen los zand meer achterblijven op de wand.

Als er tijdens het verdichten met de spons lichtere plekken ontstaan, is de wand te nat. Laat het eerst weer wat opdrogen alvorens verder te gaan.

De Matte finish (harde en gladder)

Deze finish geeft de wand een zachte gladde uitstraling. Ook deze afwerking is redelijk makkelijk te repareren.

De Matte finish (Hard trowel finish) Als de wand droog is, deze eerst weer bevochtigen met een plantenspuit. Zorg dat er geen droge plekken meer zijn, maar ook geen druipende plekken ontstaan (anders deze eerst weer laten aandrogen). Dan met een bij voorkeur kunststof spaan de hele wand spanen. (als met een metalen spaan gebruikt ontstaan er vaak grijze “carbon burns”)

Als de wand te nat is, zal de kleur lichter worden nadat je er met de spaan overheen bent gegaan. Dit heet “raising the cream”. Laat dit weer iets verder opdrogen alvorens verder te gaan. Gebruik dan iets minder water, of wacht iets langer.

Nadat de gehele wand is gedaan krijgt men een zachte gladde wand die niet meer “zand” of stoffig is.

Als je een hele gladde wand wilt, is het mogelijk om al te gaan spanen als de wand nog vochtig is (leather hard) maar niet meer plakt. Nu is het mogelijk en makkelijker om spaan aanzetten weg te spanen. Het blijft echter wel belangrijk om na droging nog te verdichten.

Gevorderde techniek, polijsten

Het polijsten van een pleister is om de pleister een glans te geven. American Clay Porcelina wordt niet gepolijst met fijn schuurpapier (zoals sommige venetiaanse pleisters). Hier wordt alleen nog een keer de spaan gebruikt.

Het polijsten van een pleister geeft een diepere kleur aan de hoger liggende gedeeltes in de pleister. Hierdoor is het makkelijker om een pleister met structuur te polijsten dan een pleister die helemaal vlak is, zonder structuur. Polijsten gebeurt meestal na het “hard trowel” –en . Als het water in de pleister verder verdampt, komt er een kritiek moment van vochtigheid wanneer men kan gaan polijsten met de spaan (kunststof of staal). Polijsten is erg arbeidsintensief doordat er veel en snelle spaanbewegingen gedaan moeten worden. Ideaal voor kleinere wanden die als accent moeten dienen.

Stalen spanen hebben een nadeel dat deze grijze strepen kunnen veroorzaken (carbon burns). Dit kan worden voorkomen door of een kunststof spaan te gebruiken, niet te lang op een plaats te spanen. Eventuele strepen kunnen worden weggepoetst met een half droge spons.

Marittimo Verdichting tips

Om het craqueleren van de marittimo pleister te voorkomen, gaat men al verdichten als de pleister “leather hard “ is. Vochtig maar niet meer plooibaar. Gebruik hierbij een spons of spaan. Als de wand droog is, nog een keer verdichten tot een Matte finish. Om de schelp aggregaat te kunnen zien moet men nog een keer met een bijna droge spons over de wand gaan, zodoende de kleine klei deeltjes weg te poetsen die over het schelpen aggregaat zitten. Ga hierbij met kleine cirkelvormige bewegingen over de wand.